

Republika Hrvatska
Visoki kazneni sud Republike Hrvatske
Zagreb, Savska cesta 62

Poslovni broj: I KŽ-114/2023-9

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki kazneni sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Sanje Katušić-Jergović, predsjednice vijeća, te Željka Horvatovića i Marije Balenović članova vijeća, uz sudjelovanje više sudske savjetnice Marine Kapikul, zapisničarke, u kaznenom predmetu protiv optuženog I. Š. zbog kaznenog djela iz članka 110. Kaznenog zakona („Narodne novine“ broj 125/11., 144/12., 56/15., 61/15., 101/17., 118/18. i 126/19. – dalje: KZ/11.), odlučujući o žalbama državnog odvjetnika i optuženika podnesenim protiv presude Županijskog suda u Velikoj Gorici od 31. siječnja 2023., broj K-4/2022, u sjednici vijeća održanoj 2. svibnja 2023., u prisutnosti u javnom dijelu sjednice optuženika i njegovih branitelja odvjetnika Č. P. i odvjetnika L. S.,

p r e s u d i o j e

I. Prihvaća se žalba državnog odvjetnika preinačuje se prvostupanjska presuda u odluci o kazni na način da se optuženi I. Š., za kazneno djelo iz članka 110. KZ/11. za koje je prvostupanjskom presudom proglašen krivim, na temelju iste zakonske odredbe, osuđuje na kaznu zatvora u trajanju od 11 (jedanaest) godina.

II. Na temelju članka 54. KZ/11., u izrečenu kaznu zatvora optuženiku se uračunava vrijeme provedeno u istražnom zatvoru od 23. kolovoza 2021. pa nadalje.

III. Odbija se žalba optuženog I. Š. te se u ostalom pobijanom, a nepreinačenom dijelu, potvrđuje prvostupanjska presuda.

Obrazloženje

1. Uvodno označenom presudom Županijski sud u Velikoj Gorici optuženog I. Š. je proglasio krivim zbog počinjenja kaznenog djela protiv života i tijela - ubojstvo iz članka 110. KZ/11., činjenično i pravno opisano kao u izreci presude, te ga je osudio na kaznu zatvora u trajanju od devet godina, a na temelju članka 54. KZ/11., u

izrečenu kaznu zatvora mu je uračunato vrijeme provedeno u istražnom zatvoru od 23. kolovoza 2021., pa nadalje.

1.1. Na temelju članka 69. stavka KZ/11., optuženiku je izrečena sigurnosna mjera obveznog liječenja od ovisnosti o drogi koja može trajati do prestanka izvršenja kazne zatvora, a najdulje tri godine.

1.2. Na temelju članka 148. stavak 6. („Narodne novine“ broj 152/08., 76/09., 80/11., 91/12., – odluka Ustavnog suda, 143/12., 56/13., 145/13., 152/14., 70/17., 126/19. i 80/22. – dalje: ZKP/08.), optuženik je u cijelosti oslobođen obveze naknade troškova kaznenog postupka iz članka 145. stavka 2. točke 1. do 6. ZKP/08.

2. Protiv ove presude žalbe su pravodobno podnijeli državni odvjetnik i optuženi I. Š..

2.1. Državni odvjetnik prvostupanjsku presudu pobija zbog odluke o kazni te predlaže da se ista preinači na način da se optuženiku izreče kazna zatvora u duljem trajanju.

2.2. Optuženi I. Š., u žalbi koju je podnio po branitelju L. S., odvjetniku u Z., prvostupanjsku presudu pobija zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i odluke o kazni, a u žalbi koju je podnio po branitelju Č. P., odvjetniku u Z., zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i odluke o kazni te predlaže da se prvostupanjska presuda ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje i odluku, a podredno da mu se izrekne blaža kazna. Budući da se obje žalbe optuženika u bitnom međusobno podudaraju, sud će oba podneska tretirati kao jednu žalbu.

2.3. Odgovor na žalbu državnog odvjetnika podnio je optuženik po braniteljima, odvjetnicima L. S. i Č. P., predloživši da se ta žalba odbije ako neosnovana.

3. Spis je, u skladu s odredbom članka 474. stavak 1. ZKP/08., bio dostavljen Državnom odvjetništvu Republike Hrvatske.

4. O sjednici vijeća drugostupanjskog suda, na temelju članka 475. stavka 1. ZKP/08., su izvješteni optuženik i njegovi branitelji L. S. i Č. P., koji su u žalbama to zahtijevali, kao i državni odvjetnik. Sjednici vijeća su bili prisutni branitelji optuženika odvjetnik Č. P. i odvjetnik L. S., dok je prisutnost optuženika, koji se nalazi u Z. u R., osigurana uz pomoć zatvorenog tehničkog uređaja za vezu na daljinu (audio-video uređaj) kojim je rukovala stručna osoba, a u skladu s člankom 475. stavkom 3. ZKP/08., sjednica je održana u odsutnosti državnog odvjetnika, koji je o sjednici uredno izvješten.

5. Žalba državnog odvjetnika je osnovana, dok žalba optuženika nije osnovana.

U odnosu na žalbu optuženika, osim na žalbu zbog odluke o kazni

6. Nije u pravu optuženik kad u žalbi zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka iz članka 468. stavka 1. točke 11. ZKP/08., ističe da pobijana presuda ne sadrži razloge o odlučnim činjenicama, dok su navedeni razlozi potpuno nejasni ili u znatnoj mjeri proturječni te o odlučnim činjenicama postoji znatna proturječnost

između onoga što s navodi u razlozima presude o sadržaju isprava i iskaza danih u tijeku postupka i samih tih isprava ili iskaza.

6.1. Obrazlažući u čemu se sastoje naprijed navedene povrede optuženik je u žalbi, a polazeći pritom od svoje obrane u kojoj je porekao počinjenje inkriminiranog kaznenog djela, iznio vrlo opširne razloge upirući pri tome na sadržaje pojedinih dokaza koje je prvostupanjski sud izveo tijekom postupka, navodeći da ti dokazi, a radi se o utvrđenjima vještaka za traseologiju, sudskomedicinskog vještaka, psihijatrijskog vještaka, vještaka za daktiloskopiju, te iskazima svjedoka, nisu isključili mogućnost da je neka treća osoba, a ne on, počinila inkriminirano kazneno djelo, pa smatra da je prvostupanjski sud u pogledu dinamike događaja proizvoljno cijenio navedene dokaze te izveo nelogične zaključke o njegovoj krivnji.

6.2. Suprotno naprijed iznesenom stavu optuženika, i po mišljenju ovog drugostupanjskog suda, izvedene personalne i materijalne dokaze prvostupanjski je sud ocijenio vrlo temeljito i savjesno, i nakon što je te dokaze doveo u vezu s onim što je u svojoj obrani u pogledu načina i okolnosti počinjenja inkriminiranog događaja naveo optuženik, izveo je pravilan zaključak o postojanju kaznenog djela i krivnji optuženika za to djelo. Dakle, nije riječ o "proizvoljnoj ocjeni dokaza" od strane prvostupanjskog suda, kako to u žalbi ističe optuženik, već je, nakon sveobuhvatne i detaljne analize izvedenih dokaza, svakog posebno i u njihovoj međusobnoj vezi, u odnosu na postojanje sporne činjenice - počinitelja inkriminiranog kaznenog djela, sud pravilno našao dokazanim da je inkriminirano kazneno djelo počinio optuženi I. Š.. U odnosu na ovo utvrđenje, u obrazloženju pobijane presude (točke 8.5. do 9.6. pobijane presude) sud je naveo logične, uvjerljive i dostatne razloge, koji nisu proturječni, a isto tako, ne postoji znatna proturječnost između onoga što se navodi u razlozima presude o sadržaju isprava ili iskaza danih u postupku i samih tih isprava ili iskaza, na što optuženik također upire u žalbi, pa je njegova žalba zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka iz članka 468. stavka 1. točke 11. ZKP/08., neosnovana.

7. Nije u pravu optuženik ni kad u žalbi ističe da je prvostupanjski sud pogrešno utvrdio činjenično stanje.

7.1. U naprijed navedenoj optužnici državno odvjetništvo optuženom I. Š. je stavilo na teret da je „ oko ... sati u Z., S.. M. kbr. ..., na I. katu stambene zgrade u stanu K. nakon verbalnog sukoba s žrtvom S. R., u cilju da ga liši života (...) nožem S. ukupne dužine 31 cm, dužine oštrice 18 cm te kuhinjskim nožem duljine 32 cm, duljine oštrice 20 cm, u stanu i ispred stana zamahivao po njegovoj glavi i tijelu te mu zadao osobito teške tjelesne ozljede tj. ukupno 11 ubodnih rana, 2 ubodno-rezne rane i 3 rezne rane (...), od kojih su neke dovele do ozljeđivanja oba pluća te dovele do izljeva krvi u oba prsišta, uslijed kojih ozljeda je žrtva S. R. preminuo (...)", na koji je način optuženik počinio kazneno djelo ubojstva iz članka 110. KZ/11.

7.2. U odnosu na naprijed navedeno inkriminirano kazneno djelo, optuženik se očitovao da se ne smatra krivim. U svojoj obrani je naveo da se te noći ... nalazio u stanu žrtve s kojim je inače, unatrag tri godine, bio u prijateljskim odnosima, a znao je za njegovu homoseksualnu orijentaciju. Oko 23,00 sata je legao na kauč koji se nalazio u dnevnom boravku, dok je žrtva legla na krevet koji se nalazio u istoj sobi. Oko 02.00 sata ujutro se probudio te je vidio kako žrtva masturbira iznad njegove

glave, a pri tome ga je dirao po glavi i tijelu. Odmah se ustao i od žrtve tražio da prestane to raditi te se pokušavao smiriti i otišao je u kupaonicu. Kad se vratio u dnevni boravak sagnuo se kako bi iz torbice uzeo mobitel, međutim, žrtva mu se, u tom trenutku, "nabila" na stražnjicu i počela ga dirati po međunožju. Tom prilikom žrtvu je odgurnu od sebe i rekao mu da će otići iz stana i da zove taxi, no, žrtva mu je na to odgovorila da neće nigdje ići i da će ga "njegovi ljudi" čekati ispred, a nakon toga s nožem u ruci je nasrnuo na njega, pa ga je primio za obje ruke i tako su se hrvali, da bi u jedno trenutku pali na pod, međutim, uspio je žrtvu odgurnuti od sebe i izbiti mu nož iz ruku, a potom je bos pobjegao iz stana, kojom prilikom su vrata stana ostala otvorena. Naveo je da je žrtva, nakon što je pobjegao, ostala u stanu živa, time da je dopustio mogućnost da je zadobio ozljede u trenutku dok mu je pokušavao nož izbiti iz ruke. Po izlasku iz stana 40-tak minuta je lutao po kvartu tražeći pomoć, a kad je vidio policijsko vozilo prišao je tom vozilu te je policijske djelatnike odveo do žrtvina stana, nakon čega mu se "gubi svaki film". Uvjeren je, a nakon što je pobjegao iz stana žrtve i do ponovnog dolaska do njegova stana u pratnji policije, da je neka druga osoba došla u stan i počinila ubojstvo koje se njemu stavlja na teret.

7.3. U svezi naprijed iznesenih okolnosti obrane optuženika, s obzirom na nesporno postojanje aktualnog sukoba do kojega je kritične zgrade došlo između optuženika I. Š. i žrtve S. R. u stanu od žrtve, te činjenice da je nakon toga sukoba u stanu pronađeno mrtvo tijelo žrtve na čijem tijelu su utvrđena mnogobrojne ubodne, ubodno-rezne i rezne rane, a u stanu i izvan stana, te na odjeći i tijelu optuženika su pronađeni materijalni tragovi, pravilno je prvostupanjski sud, na temelju tih tragova koji su bili vještačeni, utvrdio da je optuženik počinio inkriminirano kazneno djelo te je njegovu obranu ispravno otklonio, ocijenivši da je neuvjerljiva i nelogična.

7.4. Naime, suprotno navodima obrane optuženika o postojanju neke treće osobe koja je počinila inkriminirano kazneno djelo, u čemu optuženik ustraje te u bitnom temelji svoju žalbu, ta tvrdnja nema uporišta u izvedenim dokazima budući da tragovi (otisci) nogu pronađeni u stanu i ispred stana žrtve nakon počinjenog djela, demantiraju tu tvrdnju. Naime, iz zapisnika o očevidu i fotografija koje se nalaze u fotodokumentaciji mjesta počinjenja inkriminiranog kaznenog djela, proizlazi da su u stanu i ispred stana žrtve pronađeni tragovi dviju osoba, od kojih je jedan trag nogu osobe koja je bila obučena u čarape, a to je nesporno trag koji je pripadao žrtvi, jer je iz fotografije broj 201. u fotodokumentaciji razvidno da je žrtva na nogama imala čarape, dok je drugi trag, a radi se o otisku stopala bosa noge, nedvojbeno pripadao optuženiku, koji je u svojoj obrani naveo da je po dolasku u stan žrtve ispred ulaznih vrata stana skinuo tenisice, te je nakon sukoba sa žrtvom iz stana izašao bos.

7.5. U odnosu na tragove papilarnih linija bosih stopala koji su bili otisnuti crvenom bojom nalik na krvi, a pronađeni su na hodniku ispred ulaza u stan žrtve (tragovi označeni brojevima 24.1., 26.1. i 26.2.), vještakinja za detekciju i vještačenje tragova papilarnih linija mr. M. K., u svom pisanom nalazu i mišljenju od 5. studenog 2021., kao i usmenoj dopuni tog nalaza na raspravi od 6. rujna 2022., je utvrdila da ti tragovi potječe od stopala lijeve noge optuženika, a isti takav trag koji je pronađen na popločanom laminatnom podu u dnevnom boravku u stanu žrtve (trag označen brojem 61), je potjecao od stopala desne noge optuženika. Također, iz zapisnika o očevidu proizlazi da su i na podu u kupaonici stana žrtve pronađena dva djelomična otiska traga stopala crvene boje (trag označen brojem 52), gdje je pronađena i

muška torbica s natpisom N. koja je pripadala optuženiku, u kojoj su se nalazili mobitel, osobna iskaznica optuženika, i neke druge stvari.

7.6. Vještak za traseologiju Ž. R., na temelju podataka u spisu, tehničkih snimki sačinjenih tijekom očevida te izuzetih tragova te utvrđenja tijekom provedene rekonstrukcije, u svom pisanom nalazu i mišljenju od 25. rujna 2022. te usmeno dopuni tog nalaza na raspravi od 6. listopada 2022., zaključio je da se radilo o kompleksnom događaju koji se odvijao kroz dulje vrijeme, s višestrukim kretanjem aktera po istim dijelovima mjesta događaja, s tim da se žrtva tijekom ozljeđivanja kretala iz kuhinje prema sobi i/ili iz sobe prema kuhinji i putem od kuhinje prema izlazu iz stana gdje se najvjerojatnije oslanjala na unutarnju plohu ulaznih vrata stana, te se nastavila kretati od ulaza u stan do odmorišta na vrhu stepenica koje vode iz prizemlja prema I. katu, kojom prilikom se na prostoru ispred ulaza u stan K. i prema ulazu u susjedni stan najvjerojatnije oslonila na zid, rukama dodirivala tipke i okolne objekte, da bi se u nekom momentu spustila na pod, gdje je neko vrijeme mirovala. S obzirom na to da su u predsoblju kod ulaza u stan, gdje je pronađeno mrtvo tijelo žrtve, pronađeni tragovi krvi u kombinaciji kapljica i lokvica te brisotina i otiska stopala, pri čemu su pronađeni otisci prstiju usmjereni prema unutrašnjosti stana, vještak je zaključio da su brisotine nastale kao rezultat povlačenja objekta (žrtve) preko ranije nastalih kapljica krvi, a na to upućuju uz mrtvo tijelo žrtve pronađeni otisci stopala osobe koja je najmanje dva puta prošla tim dijelom. Također, vještak je naveo da se tumačenjem ovih tragova može rekonstruirati da se osoba koja je bila izvor krvarenja (žrtva) zadržala određeno vrijeme pri vrhu stepenica, dok se ista ili druga osoba kretala tim prostorom nakon nastanka primarnih tragova.

7.7. Iz naprijed izvedenih dokaza, koje je prvostupanjski sud ispravno cijenio kao vjerodostojne jer su vještaci stručno i objektivno analizirali pronađene tragove, nedvojbeno proizlazi da osim tragova žrtve i optuženika, u stanu žrtve nisu pronađeni bilo kakvi drugi tragovi koji bi upućivali na prisutnost neke treće osobe koja bi, kako je to iskazao optuženik, počinila inkriminirano kazneno djelo. Slijedom toga, iz izvedenih dokaza, kako je to pravilno utvrdio prvostupanjski sud, nedvojbeno proizlazi da se inkriminirani događaj nije desio na način kako je to u svojoj obrani, očito u cilju da od sebe otkloni kaznenu odgovornost, iskazao optuženik, navodeći da je kod izlaznih vrata stana žrtvi, koja ga je napadala te mu je cijelo vrijeme stajala sučelice, uspio izbiti nož iz ruke te ga odgurnuti od sebe i izaći iz stana, budući da su tragovi stopala optuženika koji su pronađeni na hodniku ispred ulaznih vrata stana žrtve, prema iskazu vještaka, nastali njegovim kretanjem nakon nastanka primarnih tragova od izvora krvarenja odnosno žrtve, na koji su način nastali i tragovi stopala pronađeni u dnevnom boravku, neposredno uz mrtvo tijelo žrtve i traga brisotine koja je nastala povlačenjem tijela žrtve natrag u stan, te u kupaonici.

7.8. Prema tome, tijekom inkriminiranog događaja u prostoru i vremenu, se nije odvijao na jedan pojednostavljen način kako je to iskazao optuženik, navodeći da je, a nakon što je u stanu, kod ulaznih vrata, uspio odbio napad žrtve te mu iz ruku izbiti nož, uspio izaći iz stana u kojem je žrtva, za koju dozvoljava da se ozlijedio prilikom pokušaja da mu izbije nož iz ruke, ostala u stanu, još uvijek živa. Ovakva verzija događaja, kako je to zaključio i prvostupanjski sud, nije logična, jer u tom slučaju ne bi nastali tragovi bosih stopala optuženika u hodniku ispred stana te u predsoblju, s lijeve i desne strane brisotine nastale povlačenjem mrtvog tijela žrtve, kao i u kupaonici, po kojim su se istim mjestima, prema utvrđenjima vještaka za traseologiju,

akteri višestruko kretali. S tim u vezi vještak je naveo da preklapljeni tragovi krvavih otisaka stopala na podu predsoblja ukazuju na mogućnost da je osoba bosih stopala, a nedvojbeno je utvrđeno da je u vrijeme počinjenja djela optuženik bio bos i da tragovi stopala pronađeni ispred stana u hodniku i u dnevnom boravku pripadaju njemu, najmanje dva puta hodala preko ranije nastalih tragova nastalih povlačenjem tijela žrtve po podu, na temelju čega je prvostupanjski sud ispravno zaključio da je optuženik žrtvu uvukao u stan. U tom kontekstu nije uvjerljiva obrana optuženika da su tragovi krvi pronađeni na njegovoj peti nastali naknadnim njegovim kretanjem po stubištu i ulaskom u stan, i to nakon što je u pratnji policijskih službenika ponovno doveden do stana žrtve, jer iz svjedočkih iskaza policijskih službenika I. P. i L. S. proizlazi da je optuženik, uz policijskog službenika L. S., stajao nešto dalje od ulaznih vrata stana.

7.9. U svezi naprijed iznesenog, činjenica da određeni tragovi otiska bosih stopala pronađeni na mjestu događaja nisu bili upotrebljivi za identifikaciju papilarnih linija, pa je vještak za traseologiju, glede tragova pronađenih na hodniku ispred ulaza u stan žrtve koje je ostavila osoba koja je bila izvor krvarenja, krećući se iz smjera stana u smjeru stepenica prema prizemlju, naveo da se nakon nastanka primarnih tragova tim prostorom kretala ista ili druga osoba, za ovaj drugostupanjski sud nije prihvatljiv žalbeni navodi optuženika da je vještak, koristeći sintagmu "druga osoba", time dopustio mogućnost prisutnosti treće osobe. Naime, taj dokaz treba sagledati u cjelini, a ne izdvojeno, cijeneći cjelokupnu dinamiku inkriminiranog događaja i u sklopu svih drugih tragova i dokaza pronađenih u stanu, kao i tragova koji su pronađeni na optuženiku. S tim u vezi prvostupanjski sud je ispravno naveo da je teško zamisliti takvu koincidenciju slijeda identičnih okolnosti događaja da bi se, prema onome što je optuženik naveo u svojoj obrani, neka nepoznata treća osoba na mjestu događaja pojavila i ubila žrtvu upravo u vrijeme kad je optuženik napustio stan, te se tom prilikom u stanu i ispred stana žrtve, jednako kao i optuženik, kretala bosa, a nakon počinjenja djela, jednako kao i optuženik, je ostavila ulazna vrata stana otvorena.

7.10. U konkretnom slučaju nije sporno, što je molekularno-genetskom analizom i utvrdila vještakinja za biološke tragove dr. sc. I. H. Z., da tragovi krvi koji su izuzeti sa sječiva dva noža (tragovi označeni brojevima 62 i 888), koja su nakon počinjenja inkriminiranog kaznenog djela pronađena u stanu žrtve, se podudaraju s DNA profilom žrtve S. R.. Također, vještakinja je utvrdila da tragovi krvi izuzeti s majice, zatim donjeg dijela trenirke i narukvice optuženika se podudaraju s DNA profilom žrtve. Osim toga, vještak za traseologiju je utvrdio da na rukama optuženika nisu pronađeni tragovi krvi, međutim, na platnenoj narukvici koju je nosio na lijevoj ruci se nalaze tragovi krvi u vidu prožimanja, blijede boje, koji je trag nastao miješanjem krvi i vode, a riječ je o tragovima karakterističnim za naknadno ispiranje krvi.

7.11. U svezi naprijed navedenih tragova, a vezano za deficit tragova krvi na optuženiku, vještak za traseologiju je naveo da se to jednim dijelom može objasniti tragovima krvi koji su pronađeni na ručnicima u sobi dnevnog boravka i ispred ulaza u kuhinju i tragovima krvi na zavjesi na prozoru. Kad se ova utvrđenja vještaka dovedu u vezu s tragovima stopala optuženika koja su pronađena u kupaonici ispred umivaonika, gdje se nalazila i njegova ručna torbica, ispravnim se ukazuje zaključak prvostupanjskog suda da je optuženik nakon počinjenja djela krv sa svojih ruku obrisao ručnicima i o zavjesu te ih potom i oprao u kupaonici, na što upućuje isprani

trag krvi pronađen na njegovoj narukvici. Pri tome je irelevantno to što na umivaoniku u kupaonici te metalnom sifonu unutar umivaonika nisu pronađeni tragovi humane DNA, jer je taj trag, kako je to iskazala i vještakinja za biološka vještačenja, mogao propasti pod utjecajem okolišnih čimbenika ili je namjerno uništen.

7.12. Sudsko-medicinska vještakinja dr. M. B., u svom pisanom nalazu i mišljenju od 24. siječnja 2022., kao i usmenim dopunama tog nalaza na raspravama od 1. srpnja 2022. i 2. prosinca 2022. te 31. siječnja 2023. je iskazala da je žrtva S. R., osim reznih rana čeonotjemeno lijevo i desnog kažiprsta, te ubodno-rezne rane vanjske strane lijevog lakta, zadobio i tri ubodne rane u području vrata, ubodnu ranu stražnje strane desne nadlaktice, tri ubodne i jednu ubodno-reznu ranu stražnje strane prsišta i tri ubodne rane stražnje strane prsišta s ozljedom oba pluća, tri rebra i izljevom krvi u oba prsišta, koja ozljeda predstavlja osobito tešku tjelesnu ozljedu te je dovela do smrti žrtve. Sve ozljede su nastale djelovanjem noža ili nožu sličnog sredstva, a za njihov nastanak je bilo potrebno 16 odvojenih djelovanja nožem. Vještakinja je navela da su napadač i žrtva tijekom ozljeđivanja mijenjali međusobni položaj, međutim, glavnina ozljeda je nastala dok je žrtva napadaču dominantno bila okrenuta stražnjom stranom tijela, dok su ozljede glave nastale u međusobnom položaju sučelice, a prilikom ozljeđivanja žrtva je trpjela velike patnje i značajnu razinu straha.

7.13. S obzirom na tragove krvi koji su pronađeni na optuženiku u području majice, donjeg dijela trenirke, narukvice, desne ruke te lijevog i desnog stopala, sudsko-medicinska vještakinja je navela da to nisu opsežni tragovi, ali su raspršeni te se mogu uklopiti u ozljeđivanje kakvo je optuženik nanio žrtvi.

7.14. Inkriminirano postupanje optuženika se uklapa i u njegov psiho-fizički profil te psihičko stanje u vrijeme počinjenja djela, jer je vještakinja za psihijatriju mr. sc. S. K., u svom pisanom nalazu i mišljenju od 20. veljače 2022. te usmenim dopunama tog nalaza na raspravama od 6. listopada 2022. i 2. prosinca 2022., utvrdila da je optuženik ovisan o više opojnih tvari (kanabinodi, amfetamini itd.) što je dovelo do promjena njegove ličnosti koje se manifestiraju s projektivnošću, impulzivnošću i nepostojanošću. Budući da je toksikološki vještak utvrdio da je optuženik u vrijeme počinjenja djela bio pod utjecajem amfetamina, a naveo je i da je konzumirao marihuanu, po mišljenju vještakinje ova kombinacija opojnih sredstava je značajno pridonijela njegovoj spremnosti za agresiju te je optuženik, uslijed sveopćeg uzbuđenja i euforičnosti imao otežan pregled nad situacijom i otežanu kontrolu impulsa kao i oštećenje sposobnosti prosuđivanja i percepcije okoline kao prijeteće, u smislu precjenjivanja sebe i pravilnog raspoznavanja situacije. Slijedom navedenog, vještakinja je zaključila da su optuženikove sposobnosti shvaćanja značenja djela i mogućnost upravljanja svojim postupcima u vrijeme počinjenja djela, bile bitno smanjene.

7.15. Ispravno je prvostupanjski sud utvrđenje sudsko-medicinske vještakinje, kao i utvrđenja svih drugih forenzičara, cijenio vjerodostojnim jer su isti stručno, objektivno i na znanstveno utemeljen način, svatko u području svog znanstvenog kruga djelovanja i znanstvenog zvanja, analizirali naprijed navedene tragove i dokaze, na temelju kojih je prvostupanjski sud, suprotno stavu optuženika iznesenom u žalbi, ispravno utvrdio da je optuženik, a ne neka treća osoba, počinila inkriminirano kazneno djelo.

7.16. Kako je to i naprijed navedeno, za ovaj drugostupanjski sud nije prihvatljivo tumačenje određenih, izdvojenih dijelova nalaza vještaka od strane optuženika, na kojima onda temelji odnosno uzima ih kao potvrdu za svoju tezu o "postojanju treće osobe". Tako optuženik u žalbi ističe da je vještak za traseologiju, na pitanje obrane je li optuženik mogao biti prijenosnik tragova označenih brojem 1 – 12 (tragovi kapljica krvi pronađeni u podrumu te prizemlju zgrade), a budući da je vještak naveo da "...s obzirom na stanje optuženika, a glede tragova krvi utvrđeno očividom, na njemu se ne pronalaze tragovi krvi ili zaostaci tragova krvi iz kojih su mogli nastati tragovi krvi poput ovih 1 – 12, da bi to mogla biti svaka osoba koja je izvor krvarenja" navodeći da je sam vještak iskazao da nije mogao obaviti procjenu i mogući boravak treće osobe u stanu. Međutim, u kontekstu naprijed analizirane obrane optuženika i iznesenih utvrđenja vještaka, odgovor vještaka za traseologiju na koji se optuženik poziva i smatra ga bitnim, ne dokazuje prisutnost treće osobe kao počinitelja inkriminiranog kaznenog djela.

7.17. Također, nije u pravu optuženik kad u žalbi upire na iskaza svjedoka, konkretno svjedoka B. B. i K. Č. H., navodeći da ti iskazi ukazuju na „prisustvo treće osobe u stanu žrtve.“

7.18. Svjedok B. B., čiji se stan nalazi na I. katu, pored stana K. gdje je stanovala žrtva, u svom iskazu od 19. listopada 2021. (stranica 380. - 382.), je iskazao da ga je oko 01,50 sati probudio neki zvuk pa je ustao i otišao do ulaznih vrata i kroz "špijunku" na hodniku vidio osobu koja se jednom rukom držala za rukohvat stubišta, a drugom se oslanjala o zid. Ta je osoba stajala ispred njegovih vrata, a također je tada vidio i veliku crvenu mrlju na zidu gdje se nalazi prekidač za zvono ispred njegova stana. Kad je ta osoba krenula prema stubištu krenuo je prema svom krevetu, no predomislio se i ponovno je otišao do ulaznih vrata i pogledao kroz "špijunku" te je vidio da je iz stana K. izašla jedna muška osoba te je hodnikom prošla prema stubištu, međutim, ne zna je li to ona ista osoba koja je prije stajala ispred njegovi ulaznih vrata jer ga nije dobro vidio. Nakon toga, oko 03,00 sati, na ulaznim vratima njegova stana se pojavio policijski službenik.

7.19. U svom drugom iskazu na raspravi od 2. lipnja 2022. (stranica 740. – 742.), svjedok B. B. je iskazao da je osoba koja je stajala ispred njegovi vrata na sebi imala svjetliju majicu kratkih rukava i donji dio tamnije trenirke.

7.20. Budući da nije sporno da je kritične zgrade žrtva na sebi imala tamnu majicu i svijetle duge hlače, dok je optuženik nosio crnu majicu i tamno plave hlače, okolnost da je svjedok B. vidio osobu koja je na sebi imala svjetliju majicu, kako to u žalbi ističe optuženik, je, po mišljenju optuženika, dokaz o prisutnosti "treće osobe" na mjestu događaja, koji je bio mogući počinitelj djela.

7.21. Međutim, svjedočki iskaz I. B. u pogledu točnog opisa kako su bile odjevene osobe koje je kritične zgrade kroz "špijunku" svojih ulaznih vrata stana vidio na stubištu ispred njegova stana, se ne može uzeti kao pouzdan budući da je svjedok na raspravi, a nakon što mu je državna odvjetnica predočila neke okolnosti o kojima je drukčije iskazivao prilikom prvog ispitivanja u mjesecu listopadu 2021., s tim u vezi iskazao da se tada bolje sjećao događaja, da je kritične zgrade bio jako umoran i da "...sada više ne može biti posve siguran." Ako se ima u vidu da je svjedok gotovo deset mjeseci nakon događaja iskazivao o boji odjeće na osobama koje je kritične

zgode vidio ispred svog stana, a o tome nije ništa naveo prilikom ispitivanja u mjesecu listopadu, samo tri mjeseca nakon događaja, kad se, kako je to i sam iskazao, zasigurno bolje sjećao događaja, tada se njegov iskaz o osobi koja je na sebi imao svjetliju majicu ne može cijeliti kao relevantan i pouzdan dokaz.

7.22. Što se tiče svjedočkog iskaza K. Č. H., koja je prilikom prvog ispitivanja 28. listopada 2021. (stranica 434. - 436.) iskazala da stanuje na drugom katu stambene zgrade u ulici S.. M. ... i da je oko 01,45 sati probudila nekakva buka pa je ustala i prišla ulaznim vratima stana i čula nekakvo komešanje za koje je pretpostavila da dolazi iz kata ispod nje, kojom prilikom je čula da netko zapomaže i doziva u pomoć i neko hroptanje, kao i da netko govori "ušao je pas", dok je na raspravi od 26. svibnja 2022. (stranica 728. – 729.), iskazala da je njen dojam da je čula dvije osobe, ona koja se guši i ona druga koja doziva u pomoć, te je osoba koja je dozivala u pomoć rekla i "ušao je pas", koja okolnost, po mišljenju optuženika, također upućuje na prisutnost treće osobe, takav žalbeni navod nije utemeljen jer svjedokinja Č. H., jednako kao i svjedok B., iskazuje samo o prisutnosti dvije osobe, bez obzira na to tko je i što od te dvije osobe govorila.

7.23. Naime, u pogledu dinamike inkriminiranog događaja, onako kako ga je to u svoj obrani opisao optuženik, proizlazilo bi da je onaj drugi, glavni dio događaja, kad je žrtva zadobila gotovo sve ubodne rane na tijelu koje su dovele do smrtnog ishoda, uslijedio nakon što je isti izašao iz stana odnosno zgrade žrtve. Dakle, po tezi optuženika radilo bi se o dva odvojena događaja, što, međutim, ne proizlazi iz iskaza svjedoka B. i H. Č., koji su, do dolaska policije, iskazivali da su vidjeli i čuli samo jedan događaj koji se desio u kontinuitetu, a u kojemu su sudjelovala dva aktera.

7.24. Zbog svega naprijed iznesenog, suprotno žalbenim navodima optuženika, prvostupanjski je sud savjesnom ocjenom svakog pojedinog dokaza i u njihovoj međusobnoj vezi, pravilno i potpuno, bez ikakve dvojbe koja bi dovela u pitanje krivnju optuženika, utvrdio sve relevantne činjenice te je ispravno zaključio da se u njegovom ponašanju ostvaruju objektivni i subjektivni elementi kaznenog djela iz članka 110. KZ/11., za koje ga je proglasio krivim te ga je osudio na kaznu zatvora u trajanju od devet godina.

U odnosu na žalbe stranaka zbog odluke o kazni

8. U pravu je državni odvjetnik kad u žalbi ističe da prvostupanjski sud prilikom odmjeravanja kazne optuženiku nije u dovoljnoj mjeri cijenio iskazanu upornost i brutalnost te razinu straha i patnje koje je žrtva kritične zgrade prilikom ozljeđivanja trpjela, pa izrečenu kaznu zatvora u trajanju od devet godina smatra neadekvatnom i predlaže da mu se izreče kazna zatvora u duljem trajanju, a nije u pravu optuženik kad u žalbi ističe da mu je sud, imajući u vidu činjenicu da je u vrijeme počinjenja djela bio bitno smanjeno ubrojiv, izrekao prestrogu kaznu.

8.1. Pri izboru vrste i mjere kazne prvostupanjski sud je kao olakotno optuženiku cijenio raniju neosuđivanost i bitno smanjenu ubrojivost u vrijeme počinjenja djela, a kao otegotno mu je cijenio to što je inkriminirano kazneno djelo počinio s maksimalnim stupnjem krivnje – izravnom namjerom, zatim način počinjenja djela kojom prilikom je žrtvi zadao 11 ubodnih, te 2 ubodno rezne i 3 rezne rane, a većina tih ozljeda je nastala dok mu je žrtva bila okrenuta stražnjom stranom tijela, što

upućuje na njegovu upornost i bešćutnost, a prilikom počinjenja djela, kako je to utvrdila sudsko-medicinska vještakinja, žrtva je osjećala značajnu razinu straha.

8.2. S pravom državni odvjetnik u žalbi ističe da prvostupanjski sud optuženiku prilikom odmjerenja kazne nije u dovoljnoj mjeri i adekvatno cijenio naprijed navedene otegotne okolnosti.

8.3. Naime, kako je to već navedeno, sudsko-medicinska vještakinja je utvrdila da je žrtva u kritičnom događaju, koji je trajao neko duže vrijeme, trpjela posebno jake fizičke bolove i patnju koja je bila viša od uobičajne razine patnje kakvu se vidi kod drugih nasilnih smrti, a osjećala je i značajnu razinu straha. Kad se ova okolnost dovede u vezu s brojnošću ozljeda koje je optuženik kritične zgrade zadao žrtvi te činjenicom da mu je najveći dio ubodnih ozljeda zadao dok mu je žrtva bila okrenuta stražnjom stranom tijela, u kojem položaju je bio potpuno inferioran, a koje okolnosti, prije svega, upućuju na veliku upornost optuženika u počinjenju djela, ali i izostanak svake empatije prema žrtvi, bez obzira na utvrđene olakotne okolnosti, kazna zatvora u trajanju od devet godina koju je prvostupanjski sud izrekao optuženiku se ukazuje kao preblaga i kao takva nije adekvatna da bi se tom kaznom postigla svrha kažnjavanja.

8.4. U tom kontekstu, suprotno žalbenim navodima optuženika, prvostupanjski sud je optuženiku opravdano, kao otegotno, cijenio način počinjenja djela, te brojnost ozljeda koje je žrtvi zadao, kao i patnje koje je isti trpio, budući da te okolnosti prelaze onaj uobičajen način na koji se inače ostvaruje inkriminirano kazneno djelo iz članka 110. KZ/11.

8.5. Zbog prethodno iznesenih razloga valjalo je, kao utemeljenu, prihvatiti žalbu državnog odvjetnika te je stoga prvostupanjska presuda preinačena u odluci o kazni na način da je optuženi I. Š., za kazneno djelo iz članka 110. KZ/11. za koje ga je prvostupanjski sud proglasio krivim, osuđen na kaznu zatvora u trajanju od jedanaest godina. Ova kazna, po ocjeni Visokog kaznenog suda Republike Hrvatske, je primjerena ličnosti optuženika, težini počinjenog kaznenog djela i okolnostima djela, te će se njome postići sve one u članku 41. KZ/11. svrhe generalne i specijalne prevencije, s tim da je tom kaznom u dovoljnoj mjeri izražena društvena osuda takvog kriminalnog postupanja optuženika, ali i pravednost u kažnjavanju ovako teških kaznenih djela protiv života i tijela.

8.6. Imajući u vidu sve ono što je naprijed izneseno, nije u pravu optuženik kad u žalbi ističe da mu prvostupanjski sud nije u dostatnoj mjeri cijenio utvrđene olakotne okolnosti, odnosno činjenicu da je u vrijeme počinjenja inkriminiranog kaznenog djela bio bitno smanjeno ubrojiv, te mu je izrekao prestrogu kaznu, pa stoga njegova žalba zbog odluke o kazni nije osnovana.

9. Zbog svega iznesenog, a s obzirom na to da prilikom ispitivanja žalbi nije utvrđeno postojanje povreda odredbi kaznenog postupka iz članka 476. stavka 1. ZKP/08., kao i da je na štetu optuženika povrijeđen kazneni zakon, na koje povrede ovaj drugostupanjski sud pazi po službenoj dužnosti, na temelju članka 486. stavka 1. i članka 482. ZKP/08., odlučeno je kao u izreci.

U Zagrebu 2. svibnja 2023.

Predsjednica vijeća:

Sanja Katušić-Jergović